

1 Mayıs'a çağrımızdır!

Dünyada işçi sınıfı bir 1 Mayıs'a daha savaşların gölgesinde giriyor. Savaş, uzun bir süredir gündemimizi meşgul ediyor ve emekçiler giderek savaşa alıştırmaya çalışılıyor. Sömürü ve talanın, emekçinin cebinden patronun kasasına kaynak aktarmanın örtüsü olarak yabancı düşmanlığı ve milliyetçilikler, zaten kısıtlı olan kaynakların "bizden" olanlara saklanması gerektiği vaazıyla meşrulaştırılmaya çalışılıyor. Geleceğe dair bir umut yeşertemeyen kapitalizm, suçunu emekçi halkın evlatlarını birbirlerine karşı cepheye sürerek gizlemeyi planlıyor.

Kârlarına kâr katan devasa şirketler, bir yandan çalışma koşullarını adım adım ağırlaştırırken, bir yandan da büyük ölçekli işten çıkarmalar ilan ediyor. Ağırlaşan koşullara karşı gelenlere ise, daha düşük ücretle daha uzun çalışmayı kabul edecek şekilde terbiye edilmiş işsizler ordusuna yaslanılarak kapı gösteriliyor. Toplu iş sözleşmeleri, geçmişten kalma birer ayak bağı gibi kenara atılmaya çalışılıyor, işçi grevlerine "batı demokrasisi"nin bir göstergesi diye tahammül edilse de işçilerin talepleri patronla sendika ağaları arasında hiç ediliyor, lobiciler grev hakkını kısıtlamanın bir yolunu bulmak için harıl harıl çalışıyor.

Bu geleceksizlik içinde okullarda, üniversitelerde boy boy Bundeswehr reklamları yapılıyor. Ordunun ve savaşın her geçen gün daha sıradanlaştığı Almanya'da, "askeri eğitim ve kariyer" geleceğe dair umutları gitgide körelen gençliğin sarılacağı yılan olarak öne çıkarılıyor.

Sermayeye aktaracak kaynak, silahlanmaya ayıracak ek bütçe bulmakta hiç zorlanmayan emperyalist Federal Almanya, okullar için öğretmen, hastaneler için doktor ve hemşire açığını bir türlü kapatamıyor. Silahlanmaya ve zenginleri daha da zengin etmeye giden kaynaklar, emekçilerin cebinden, kamu harcamalarından kısıyor. NATO'nun gitgide büyüdüğü ve saldırganlaştığı, bütün dünyanın gözleri önünde Filistin halkına soykırım yapıldığı, savaşların giderek sertleştiği ve yaygınlaştığı, çalışma saatleri giderek artarken, çalışma koşulları ve reel ücretlerin giderek kötüleştiği bu tablodan çıkış ancak örgütlü mücadele ve sınıf dayanışması ile mümkün olabilir.

Sol adına konuşan bir tarafta barışı unutmuş, düzene eklemelenmenin yolunu arayan sınıf kaçkınları, öbür tarafta ise popülizm uğruna sınıfı bölmeye hizmet eden "akıllı siyasetçi" figürleri, çoktan boyun eğdikleri bu karanlığa dur diyemezler.

İhtiyacımız olan başka bir düzen. Üretenlerin söz sahibi olduğu, zenginliğin eşitçe paylaşıldığı bir düzen. Ancak işçi sınıfı, partisiyle bir arada, böylesi bir düzeni, yani sosyalizmi, kurabilir. 1 Mayıs, işçi sınıfının sesini yükseltmek, mücadeleye ve dayanışma ruhuyla, daha adil bir düzeni mümkün kılmak için bir mücadeleye çağrı anlamına geliyor.

**Haydi 1 Mayıs'a!
Haydi işçi sınıfının
iktidarı için 1 Mayıs'ta
parti saflarına.**

1 Mayıs'a çağrımızdır!

Dünyada işçi sınıfı bir 1 Mayıs'a daha savaşların gölgesinde giriyor. Savaş, uzun bir süredir gündemimizi meşgul ediyor ve emekçiler giderek savaşa alıştırmaya çalışılıyor. Sömürü ve talanın, emekçinin cebinden patronun kasasına kaynak aktarmanın örtüsü olarak yabancı düşmanlığı ve milliyetçilikler, zaten kısıtlı olan kaynakların "bizden" olanlara saklanması gerektiği vaazıyla meşrulaştırılmaya çalışılıyor. Geleceğe dair bir umut yeşertemeyen kapitalizm, suçunu emekçi halkın evlatlarını birbirlerine karşı cepheye sürerek gizlemeyi planlıyor.

Kârlarına kâr katan devasa şirketler, bir yandan çalışma koşullarını adım adım ağırlaştırırken, bir yandan da büyük ölçekli işten çıkarmalar ilan ediyor. Ağırlaşan koşullara karşı gelenlere ise, daha düşük ücretle daha uzun çalışmayı kabul edecek şekilde terbiye edilmiş işsizler ordusuna yaslanılarak kapı gösteriliyor. Toplu iş sözleşmeleri, geçmişten kalma birer ayak bağı gibi kenara atılmaya çalışılıyor, işçi grevlerine "batı demokrasisi"nin bir göstergesi diye tahammül edilse de işçilerin talepleri patronla sendika ağaları arasında hiç ediliyor, lobiciler grev hakkını kısıtlamanın bir yolunu bulmak için harıl harıl çalışıyor.

Bu geleceksizlik içinde okullarda, üniversitelerde boy boy Bundeswehr reklamları yapılıyor. Ordunun ve savaşın her geçen gün daha sıradanlaştığı Almanya'da, "askeri eğitim ve kariyer" geleceğe dair umutları gitgide körelen gençliğin sarılacağı yılan olarak öne çıkarılıyor.

Sermayeye aktaracak kaynak, silahlanmaya ayıracak ek bütçe bulmakta hiç zorlanmayan emperyalist Federal Almanya, okullar için öğretmen, hastaneler için doktor ve hemşire açığını bir türlü kapatamıyor. Silahlanmaya ve zenginleri daha da zengin etmeye giden kaynaklar, emekçilerin cebinden, kamu harcamalarından kısıyor. NATO'nun gitgide büyüdüğü ve saldırganlaştığı, bütün dünyanın gözleri önünde Filistin halkına soykırım yapıldığı, savaşların giderek sertleştiği ve yaygınlaştığı, çalışma saatleri giderek artarken, çalışma koşulları ve reel ücretlerin giderek kötüleştiği bu tablodan çıkış ancak örgütlü mücadele ve sınıf dayanışması ile mümkün olabilir.

Sol adına konuşan bir tarafta barışı unutmuş, düzene eklemelenmenin yolunu arayan sınıf kaçkınları, öbür tarafta ise popülizm uğruna sınıfı bölmeye hizmet eden "akıllı siyasetçi" figürleri, çoktan boyun eğdikleri bu karanlığa dur diyemezler.

İhtiyacımız olan başka bir düzen. Üretenlerin söz sahibi olduğu, zenginliğin eşitçe paylaşıldığı bir düzen. Ancak işçi sınıfı, partisiyle bir arada, böylesi bir düzeni, yani sosyalizmi, kurabilir. 1 Mayıs, işçi sınıfının sesini yükseltmek, mücadeleye ve dayanışma ruhuyla, daha adil bir düzeni mümkün kılmak için bir mücadeleye çağrı anlamına geliyor.

**Haydi 1 Mayıs'a!
Haydi işçi sınıfının
iktidarı için 1 Mayıs'ta
parti saflarına.**

